

Brooddoos

Marieke Genard

“Jij bent broodnodig” stond er op het cadeau dat het Stedelijk Onderwijs gaf op de dag van de leerkracht. De slogan op onze nieuwe boterhammentrommel klinkt als een waardering voor ons werk, maar tegelijkertijd is het een noodkreet. Blijf bij ons, we kunnen je niet missen!

Anderhalf jaar geleden maakte ik een gedeeltelijke loopbaanswitch. Ik ging als zij-instromer aan de slag bij een school in hartje Antwerpen. Op basis van mijn eigen loopbaanreflecties compenseerde ik zo het gemis aan groepsdynamiek, een team en het internationale aspect. In mijn school werk ik met jonge vluchtelingen en vind ik al deze ingrediënten. En dit kon zonder mijn praktijk als loopbaancoach te moeten opgeven, want deeltijds werken

in het onderwijs is mogelijk. Het levert ook een regelmatig inkomen op.

Natuurlijk kende ik de verhalen uit het onderwijs. Al jaren krijg ik heel gedreven maar ook vaak uitgeputte leerkrachten in mijn praktijk over de vloer. Sommige kiezen om uit het onderwijs te vertrekken, om in een nieuwe sector hun werkgeluk te zoeken. Andere verkiezen om intern een nieuwe

functie op te nemen, veranderen van school of leren hun eigen grenzen stellen door niet elke avond veel te laat lessen voor te bereiden.

Nu is er dus een prangend lerarentekort. Iets wat zich al jaren aankondigt maar zowel in Nederland als in Vlaanderen steeds onrustwekkender vormen aanneemt. Cijfers spreken over 10% of meer dan 10.000 leerkrachten te weinig. De reden? Er vertrekken meer leerkrachten dan erbij komen. Het beroep heeft heel wat van zijn status en aantrekkelijkheid verloren. Ondanks allerlei bonussen, anciënniteits-regelingen en promocampagnes van ministers van Onderwijs blijven er te weinig studenten voor de opleiding kiezen.

Het beroep heeft heel wat van zijn status en aantrekkelijkheid verloren.

De vakbonden wijten het aan te veel planlast, klasgrootte, loon, ononderbroken beschikbaarheid, gebrek aan pauzes omdat leerkrachten dan toezicht moeten houden. Allemaal zaken die ons van onze kerntaak afhouden: het lesgeven, de leerlingen ondersteunen in hun groei en ontwikkeling. De werkgeversorganisaties pleiten dan weer voor het

efficiënter inzetten van het potentieel (minder ziekteverzuim, minder deeltijds werk, ...), autonomie van HR-beleid op schoolniveau en een aanpassing in het starre statuut van de leerkracht.

Kortom, als je dit leest is het allemaal kommer en kwel om in het onderwijs te staan. Wat wel goed loopt komt minder vaak in het nieuws. Hoe fijn is het om je leerlingen te zien groeien in hun taal en zelfvertrouwen? Hoe heerlijk is het als je hun enthousiasme voelt in de les? Hoe is het genieten als ik een boeiende aanpak vind waar ook de nodige leerdoelen ingebouwd zijn? En als je, net als ik, het geluk hebt om in een school en team als een warm nest terecht te komen... dat alles compenseert ruimschoots de moeilijke momenten.

Ja, het vraagt veel inspanning. Ik bespaar jullie de details over mijn lerarenopleiding. Daar leer ik hoeveel competenties er in een goede leerkracht verzameld moeten zijn. Het is haast onmenselijk wat er allemaal van ons leerkrachten verwacht wordt. In combinatie met werk is het een hele boterham.

Het diploma is noodzakelijk om te mogen blijven, de extra inspanning is tijdelijk. Want als ik die brooddoos wil vullen, dan is dit de weg om te gaan. Ik wil hier mijn boterhammen verdienen. Maar vooral: ik doe dit werk ook echt graag. ■

Marieke Genard, *redactielid LoopbaanVisie*